

zbrojnych, lub przez jakiegokolwiek inne działania, zmierzające do wyrządzenia szkody armii polskiej lub armii sprzymierzonej, albo do przysporzenia korzyści nieprzyjacielowi, będzie karany śmiercią, a w razie szczególnych okoliczności łagodzących i nieznacznej szkody, — ciężkiem więzieniem dożywotniem".

Art. 49 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie Wojskowego Kodeksu Karnego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 369) pozostaje w mocy.

Art. 26. Na obszarze, na którym obowiązują kodeks karny z 1871 r., stosuje się następujące przepisy:

1) zamiast aresztu powyżej sześciu tygodni orzeka się więzienie;

2) obok kary ciężkiego więzienia lub więzienia, orzeczonego w wymiarze powyżej jednego roku za przestępstwa, zagrożone ciężkiem więzieniem lub przewidziane w art. 1 § 1, art. 4 § 1, art. 5 § 1, art. 7 § 1 — 5, art. 8 § 1, art. 9, 10, 13, należy orzec utratę obywatelskich praw honorowych; poźatem stosują się § 32 k. k.;

3) jeżeli przestępstwo, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem nie pociągnęło za sobą większej szkody dla Państwa, natenczas w razie szczególnych okoliczności łagodzących można orzec: a) przy przestępstwie, zagrożonem karą śmierci lub ciężkiem więzieniem dożywotniem, — ciężkie więzienie nie niżej lat trzech; b) przy przestępstwach, zagrożonych ciężkiem więzieniem od lat trzech lub pięciu, — więzienie nie niżej roku; c) przy innych przestępstwach, zagrożonych ciężkiem więzieniem lub więzieniem nie niżej roku, — więzienie nie niżej sześciu miesięcy;

4) do zajęcia, przewidzianego w art. 15 §§ 3 i 4, mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 333—335 ustawy postępowania karnego z 1877 r.;

5) §§ 89 i 90 k. k. z 1871 r. (w brzmieniu § 11 ustawy z dnia 3 lipca 1893 r. o zdradzie tajemnic wojskowych, Dz. u. Rzeszy str. 205) ulegają następującym zmianom: a) w wypadku, przewidzianym w zdaniu pierwszym § 89 k. k. z 1871 r., winny ulega: „karze ciężkiego więzienia dożywotniego, albo dożywotniego osadzenia w twierdzy”; b) w § 90 ust. 1 k. k. z 1871 r. po wyrazie: „karę” wstawia się wyrazy: „śmierci lub”, a ust. 2 tegoż paragrafu skreśla się.

Art. 27. Zbrodnie i występki, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, należą do właściwości sądów okręgowych, które je rozpoznają w składzie trzech sędziów zawodowych.

Art. 28. Znosi się:

a) art. 46 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 1, poz. 1);

b) art. 111, 111¹, 111², 111³, 111⁴, 112, 112¹, 113, 118¹, 654 k. k. z 1903 r.;

c) § 92 p. 1 k. k. z 1871 r. oraz ustawę z dnia 3 czerwca 1914 r. o zdradzie tajemnic wojskowych (Dz. u. Rzeszy str. 195).

Art. 29. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *Ā. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

161.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 19 stycznia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o statucie wzorowym spółek łowieckich.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) zarządza się co następuje:

§ 1. Organizację i zakres działania spółki łowieckiej określa statut nadany spółce łowieckiej przez starostę.

§ 2. Statut nadany spółce łowieckiej winien odpowiadać dołączonemu do niniejszego rozporządzenia statutowi wzorowemu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Załącznik do § 2 rozp. Min. Roln.
z dnia 19 stycznia 1928 r. (poz. 161).

STATUT WZOROWY SPÓŁKI ŁOWIECKIEJ.

§ 1.

Spółka łowiecka nosi nazwę: „Spółka łowicka w

§ 2.

Siedziba spółki mieści się w

§ 3.

Celem spółki łowieckiej jest zarządzanie obwodem łowieckim wspólnym, położonym w województwie, powiecie, gminie (gminach), wsi (wsiach) o ogólnym obszarze ha.

§ 4.

Członkami spółki łowieckiej są właściciele gruntów tworzących wspólny obwód łowiecki.

§ 5.

Władzami spółki są: walne zebranie członków spółki oraz zarząd spółki.

§ 6.

Walne zebranie członków spółki zwołuje zarząd spółki przynajmniej raz do roku oraz na każde żądanie członków spółki przedstawiających w spółce co najmniej trzecią część ogólnej liczby głosów w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania takiego żądania.

Pierwsze walne zebranie członków spółki zwołuje zarząd gminy lub członek spółki upoważniony do tego przez zarząd gminy.

Jeżeli obwód łowiecki obejmuje grunty, znajdujące się w granicach nie jednej gminy, walne zebranie zwołuje, względnie do zwołania go upoważnia zarząd tej gminy, w której granicach znajduje się największa część objętych obwodem łowieckim gruntów.

§ 7.

Do zakresu działania walnego zebrania członków spółki należy:

1. wybór zarządu,
2. powzięcie uchwały o przeznaczeniu części dochodu na cele ochrony łowiectwa lub inne szczególne cele,
3. powzięcie uchwały o zniesieniu obwodu i rozwiązaniu spółki łowieckiej.

§ 8.

Każdemu członkowi spółki łowieckiej służy prawo głosowania według następujących zasad: posiadaczowi gruntu o obszarze do dwu hektarów służy jeden głos, przyczem każde dalsze pełne dwa hektary posiadanego gruntu dają prawo do jednego głosu więcej, jednak w ten sposób, iż jedna osoba nie może posiadać głosów więcej, niż o jeden mniej od pozostałej liczby głosów.

§ 9.

O zwołaniu walnego zebrania członkowie spółki winni być zawiadomieni przez ogłoszenie, wywieszane w siedzibie spółki w miejscu, przeznaczonym do publikacji urzędowych co najmniej na czternaście dni przed terminem zebrania lub przez imienne zaproszenia, doręczane co najmniej na dwa dni przed

terminem zebrania. Jeżeli w skład spółki wchodzi mieszkańcy dwu lub więcej gmin (wsi), ogłoszenie winno być wywieszane w każdej z tych gmin (wsi).

§ 10.

W okresie robót polnych termin walnego zebrania może być wyznaczony jedynie na dzień świąteczny.

§ 11.

Członkowie spółki łowieckiej mogą brać udział w walnym zebraniu osobiście lub przez pełnomocników.

Pełnomocnictwa winny być zaświadczone przez zarząd gminy.

Walne zebranie jest prawomocne przy takiej liczbie uprawnionych do głosowania, któraby przedstawiała przynajmniej połowę ogólnej liczby głosów.

W razie, jeżeli zebranie nie dojdzie w pierwszym terminie to skutku z powodu nieobecności wymaganej liczby uprawnionych do głosowania, należy je zwołać powtórnie w ciągu dni ośmiu.

Walne zebranie, zwołane w drugim terminie, jest prawomocne bez względu na ilość obecnych.

§ 12.

Uchwały walnego zebrania członków spółki zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkiem uchwał o przeznaczeniu dochodu na cele inne niż ochrony łowiectwa, a w szczególności utrzymania straży łowieckiej oraz hodowlane, które to uchwały wymagają zgody wszystkich członków spółki.

§ 13.

Głosowanie na walnym zebraniu odbywa się ustnie lub pisemnie — zależnie od uchwały walnego zebrania — z wyjątkiem głosowania przy wyborach członków zarządu, które odbywa się w miarę możliwości pisemnie.

§ 14.

Walne zebranie spółki wybiera na przeciąg lat sześciu z pośród członków spółki trzech członków zarządu i dwu zastępców.

Wybory odbywają się przez głosowanie pisemne w następujący sposób:

Każdy głosujący oddaje kartkę z wypisanymi imionami i nazwiskami wybieranych pięciu osób. Kartka winna zawierać na odwrotnej stronie imię i nazwisko głosującego oraz liczbę posiadanych przezeń głosów.

Niepiśmienni podają do protokołu nazwiska wybieranych osób. Za wybrane uważać należy pięć osób, które otrzymały największą liczbę głosów. Trzy pierwsze pod względem kolejnej ilości głosów wybrane są na członków zarządu, dwie następne — na zastępców.

Głosy oddane na osoby nie będące członkami spółki łowieckiej są nieważne.

§ 15.

O przeprowadzeniu wyborów spisuje się protokół. Wynik wyborów ogłasza się przed zamknięciem

walnego zebrania. Przeciwko ważności wyborów można w ciągu dni siedmiu wnieść sprzeciw do zarządu gminy, który obowiązany jest sprzeciw wraz z oryginałem protokołu wyborów, listy wyborców oraz ogłoszenia o wyborach przedstawić niezwłocznie staroście.

§ 16.

Zarząd spółki łowieckiej składa się z trzech członków, którzy z pośród siebie wybierają przewodniczącego.

Do zakresu działania zarządu spółki łowieckiej należy:

1. zarządzanie wspólnym obwodem łowieckim spółki,
2. zawieranie umów o wydzierżawienie polowania,
3. przedstawicielstwo spółki wobec władz i osób trzecich,
4. prowadzenie wykazu dochodu i wydatków i rozdział zysków między członków spółki,
5. przygotowanie wniosków na walne zgromadzenie w sprawie przeznaczenia części dochodu na cele hodowlane i ochrony łowiectwa,
6. zwoływanie walnego zebrania,
7. prowadzenie wykazu członków spółki.

§ 17.

W razie ubycia członka zarządu spółki na jego miejsce wchodzi zastępca, a w razie wyczerpania liczby zastępców należy przeprowadzić w ciągu dni trzydziestu uzupełniające wybory brakującej liczby członków zarządu i ich zastępców.

§ 18.

Zarząd spółki łowieckiej pełni swe czynności honorowo, nie pobierając za to żadnego wynagrodzenia.

§ 19.

Zarząd spółki obowiązany jest prowadzić wykaz członków spółki według następującego wzoru:

Imię i nazwisko	Obszar gruntu	Ilość głosów	Udział % w dochodzie spółki

§ 20.

Dochód spółki w całości — względnie po potrąceniu sum uchwalonych przez walne zebranie na różne cele — rozdziela zarząd spółki na podstawie ustalonego udziału poszczególnych członków spółki.

Udział poszczególnego członka spółki oblicza się na podstawie stosunku obszaru gruntów, stanowiących jego własność, do wszystkich gruntów, stanowiących wspólny obwód łowiecki.

§ 21.

Spółka łowiecka rozwiązuje się jednocześnie ze zniesieniem obwodu łowieckiego:

1. przez upływ czasu, na jaki została utworzona, jeśli ostatnie walne zebranie nie powzięło uchwały o dalszym trwaniu spółki,

2. na mocy uchwały walnego zebrania spółki po upływie co najmniej sześciu lat od utworzenia spółki,

3. na skutek decyzji starosty o zniesieniu obwodu łowieckiego.

§ 22.

W razie rozwiązania spółki ewentualny majątek spółki ulega likwidacji, a dochód uzyskany z likwidacji — podziałowi między członków spółki na podstawie ustalonego udziału poszczególnych członków w dochodzie spółki.

162.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 9 lutego 1928 r.

o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

Na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek zwalczania raka ziemniaczanego (*Synchytrium endobioticum*, Perc).

§ 2. Grunty, na których ziemniaki zostały dotknięte rakiem ziemniaczanym, będą uważane za grunty zarażone rakiem ziemniaczanym.

Grunty, przylegające do gruntów zarażonych rakiem ziemniaczanym, będą uważane za grunty zagrożone rakiem ziemniaczanym.

Za grunty zagrożone rakiem ziemniaczanym właściwy starosta uzna również i te nieprzyległe do gruntów zarażonych grunty, co do których właściwy zakład ochrony roślin (§ 18) poweźmie przypuszczenie, że są one zarażone rakiem ziemniaczanym.

§ 3. Osoby użytkujące grunty lub zarządzające gruntami, a także osoby przechowujące ziemniaki mają obowiązek zgłoszenia zarządowi właściwej gminy każdego wypadku wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego.

Zgłoszenie to winno nastąpić na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, poznańskiego, pomorskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego przed upływem 24 godzin, na pozostałym obszarze Państwa — przed upływem 48 godzin od chwili dostrzeżenia tych objawów.

Jednocześnie ze zgłoszeniem osoby do tego obowiązane winny bezpłatnie dostarczyć zarządowi gminy w szczelnym opakowaniu próbki ziemniaków w ilości niezbędnej do ich zbadania, nieprzekraczającej 1 kg.

§ 4. Ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego rakiem ziemniaczanym nie wolno używać do